

## Arrest

**nr. 325 163 van 16 april 2025**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake:** X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat D. GEENS  
Lange Lozanastraat 24  
2018 ANTWERPEN

**tegen:**

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 16 januari 2025.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van Mr. E. DARESHOERI, die loco Mr. D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“1. De verzoekende partij dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 13 juni 2023 waarbij voor de verzoekende partij wordt besloten tot een beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.*

2. Overeenkomstig artikel 57/6/5, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) neemt de commissaris-generaal een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming indien de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft. Gelet op het bepaalde in artikel 18, § 2, eerste lid van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hierna: KB CGVS), bedroeg de door de Koning bepaalde redelijke termijn om schriftelijk een geldige reden mee te delen voor de afwezigheid te dezen 15 dagen na de vastgestelde datum van het gehoor.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat de verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan zijn aangetekend schrijven dat naar haar gekozen woonplaats werd gestuurd en haar oproep op 13 april 2023 voor haar persoonlijk onderhoud. De commissaris-generaal stelt verder dat ze geen geldige reden heeft meegedeeld om haar afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van 15 dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

3. Artikel 8, § 1 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003 (hierna: KB CGVS) stelt dat indien de verzoeker in een door de Staat, een andere overheid of één of meer besturen georganiseerd centrum of een plaats waar hulpverlening wordt verstrekt op verzoek en op kosten van de staat verblijft, kan de oproeping tot gehoor worden gefaxt naar de directeur van het centrum of de verantwoordelijke van de plaats waar hij verblijft. In dat geval treedt de directeur van het centrum of de verantwoordelijke van de plaats waar de asielzoeker verblijft, of zijn gemachtigde, op als bode die de oproeping aan de asielzoeker overhandigt. Het door de asielzoeker getekend ontvangstbewijs wordt naar de Commissaris-generaal teruggestuurd.

4. In het administratief dossier kan worden gelezen dat de commissaris-generaal de oproeping voor haar tweede persoonlijke onderhoud elektronisch heeft opgestuurd naar het volgende adres "Couvin (Refugee assist), Rue dessus de la ville 5 5660 Couvin". De verzoekende partij bevestigt in het verzoekschrift dat ze woonachtig was op dit adres. Op de oproeping van het persoonlijk onderhoud, terug te vinden in het administratief dossier, kan worden gelezen dat de verzoekende partij op 22 maart 2023 heeft getekend voor ontvangst van haar oproeping voor het tweede persoonlijke onderhoud. Er kan dus worden besloten dat de verzoekende partij op de hoogte was van haar tweede persoonlijke onderhoud dat zou plaatsvinden op 13 april 2023.

Het is aan de verzoekende partij om aan te tonen dat ze omwille van redenen van overmacht, buiten haar wil om, de oproep van het persoonlijk onderhoud niet ontvangen heeft en/of dat ze wegens redenen van overmacht geen gehoor kon geven aan de oproep van de commissaris-generaal voor haar persoonlijk onderhoud. De verzoekende partij slaagt hier echter niet in.

Voor zover de verzoekende partij tracht te stellen dat ze niet op de hoogte was van haar persoonlijk onderhoud daar ze haar opvangplaats op het adres van Couvin (Refugee assist), Rue dessus de la ville 5 5660 Couvin heeft verloren, kan ze niet worden gevold. Ze heeft immers op 22 maart 2023 getekend voor ontvangst van de oproeping van het persoonlijk onderhoud dat zou plaatsvinden op 13 april 2023.

Verder is de commissaris-generaal geenszins verplicht om in de bestreden beslissing, "Beëindiging van de behandeling van het verzoek", de gekozen woonplaats van de verzoekende partij nader te concretiseren/specifiëren en het betreffende adres (uitdrukkelijk) te vermelden. Noch artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet, noch enige andere bepaling verplicht de commissaris-generaal tot een dergelijke motivering. Bovendien kan en mag worden aangenomen dat de verzoeker om internationale bescherming zelf weet welk adres hij overeenkomstig artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet als woonplaats heeft gekozen in het kader van zijn procedure verzoek om internationale bescherming.

De commissaris-generaal is evenmin verplicht om in de bestreden beslissing de datum te vermelden waarop de oproeping voor het persoonlijk onderhoud werd verstuurd. Er is geen bepaling (bekend) die de commissaris-generaal hiertoe verplicht.

De verzoekende partij slaagt er dus niet in om aan te tonen dat ze omwille van redenen van overmacht buiten haar wil om, de oproep van het persoonlijk onderhoud niet ontvangen heeft en/of dat ze wegens redenen van overmacht geen gehoor kon geven aan de oproep van de commissaris-generaal voor haar persoonlijk onderhoud.

5. Derhalve lijkt de verzoekende partij met haar betoog in het verzoekschrift er niet in te slagen om aan te tonen of aannemelijk te maken dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en in casu ten

*onrechte zou hebben besloten tot de beëindiging van haar verzoek op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet. In dit opzicht is het niet nuttig om de vluchtmotieven van de verzoekende partij te toetsen aan artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 6 maart 2025 staat het volgende vermeld:

*“Tolk 1626 legt de eed af en tolkt Pashtou*

*De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.*

*VzP stelt nooit de intentie gehad te hebben zich te onttrekken aan het persoonlijk onderhoud, ten bewijze hiervan haar aanwezigheid vandaag op zitting. Haar afwezigheid gebeurde buiten haar wil om. Er was het probleem van adres want ze was buitengezet uit het opvangcentrum door een afwezigheid, zodoende had ze geen vast adres. Bovendien bevinden er zich geen stukken in het administratief dossier dat zij haar oproepingsbrief voor het interview ontvangen zou hebben. Uiteraard is ze geïnteresseerd om gehoord te worden gezien haar afkomst uit Afghanistan. Maar een 2de VIB zou haar in problemen kunnen brengen waardoor ze geen opvang noch hulp zou krijgen, DVZ zou haar meteen een BGV geven. Maar vooreerst wil ze dat de Raad nagaat of de gemiste oproeping correct werd verstuurd. VzP duidt er ten slotte op dat zij ongeletterd is en dat zodoende het mogelijk was dat ze verkeerd geïnformeerd werd door haar sociaal assistent die haar gezegd had dat het interview doorging op 14 ipv 13 april '24 waardoor ze zich er een dag te laat aanbod. Ze beschrijft dit als haar eigen onopzettelijke fout want ze was al drie jaar aan het wachten op dit interview. Inmiddels geeft ze aan dat ze eindelijk op het punt staat met lessen te starten.”*

5. Verzoekende partij brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 8 januari 2025.

Wat betreft het (herhalend) betoog ter terechtzitting dat verzoekende partij haar afwezigheid op het persoonlijk onderhoud op het CGVS buiten haar wil om gebeurde, dat er het probleem van adres was aangezien ze was buitengezet uit het opvangcentrum door een afwezigheid en zodoende geen vast adres had, en dat er zich bovendien geen stukken in het administratief dossier bevinden waaruit blijkt dat verzoekende partij haar oproepingsbrief voor het interview ontvangen zou hebben, gaat deze uitleg niet op en kan deze niet worden aangenomen.

De Raad verwijst hiervoor naar hetgeen hierover namelijk reeds werd vastgesteld in de beschikking van 8 januari 2025, steunend op de stukken in het administratief dossier:

*“Artikel 8, § 1 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003 (hierna: KB CGVS) stelt dat indien de verzoeker in een door de Staat, een andere overheid of één of meer besturen georganiseerd centrum of een plaats waar hulpverlening wordt verstrekt op verzoek en op kosten van de staat verblijft, kan de oproeping tot gehoor worden gefaxt naar de directeur van het centrum of de verantwoordelijke van de plaats waar hij verblijft. In dat geval treedt de directeur van het centrum of de verantwoordelijke van de plaats waar de asielzoeker verblijft, of zijn gemachtigde, op als bode die de oproeping aan de asielzoeker overhandigt. Het door de asielzoeker getekend ontvangstbewijs wordt naar de Commissaris-generaal teruggestuurd.*

*4. In het administratief dossier kan worden gelezen dat de commissaris-generaal de oproeping voor haar tweede persoonlijke onderhoud elektronisch heeft opgestuurd naar het volgende adres “Couvin (Refugee assist), Rue dessus de la ville 5 5660 Couvin”. De verzoekende partij bevestigt in het verzoekschrift dat ze woonachtig was op dit adres. Op de oproeping van het persoonlijk onderhoud, terug te vinden in het administratief dossier, kan worden gelezen dat de verzoekende partij op 22 maart 2023 heeft getekend voor ontvangst van haar oproeping voor het tweede persoonlijke onderhoud. Er kan dus worden besloten dat de verzoekende partij op de hoogte was van haar tweede persoonlijke onderhoud dat zou plaatsvinden op 13 april 2023.*

*(...)*

*Voor zover de verzoekende partij tracht te stellen dat ze niet op de hoogte was van haar persoonlijk onderhoud daar ze haar opvangplaats op het adres van Couvin (Refugee assist), Rue dessus de la ville 5 5660 Couvin” heeft verloren, kan ze niet worden gevolgd. Ze heeft immers op 22 maart 2023 getekend voor ontvangst van de oproeping van het persoonlijk onderhoud dat zou plaatsvinden op 13 april 2023.”*

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt duidelijk, zo herhaalt en beklemtoont de Raad, dat verzoekende partij op 22 maart 2023 de naar haar in het kader van haar beschermingsverzoek gekozen woonplaats verstuurd “oproeping persoonlijk onderhoud” van 17 maart 2023, die haar uitnodigt voor het (tweede) gehoor/persoonlijk onderhoud op het CGVS op “**13/04/2023**”, voor ontvangst heeft getekend: “**SIGN FOR RECEIPT**” zo vermeldt het stuk met daarbij de handtekening van verzoekende partij. Die oproepingsbrief werd bovendien wel degelijk correct verstuurd, waarvoor de Raad verwijst naar het in de beschikking reeds vastgestelde, in punt 3 en volgende.

De opmerking ter terechtzitting dat er in het administratief dossier geen stukken zitten waaruit blijkt dat verzoekende partij haar oproepingsbrief voor het interview zou ontvangen hebben, mist dus feitelijke grondslag en ernst (zie administratief dossier, map 4 ‘bijkomende informatie’, door verzoekende partij getekende “oproeping persoonlijk onderhoud” van 17 maart 2023).

Verzoekende partij kwam dus evenwel niet opdagen op het persoonlijk onderhoud op het CGVS op 13 april 2023, waar de tolk en advocaat Herssens loco advocaat Geens wel aanwezig waren (zie AD, ‘notities van het persoonlijk onderhoud’ en aanwezigheidsattest advocaat d.d. 19 april 2023) en liet, zoals in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, na om haar afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

Dat verzoekende partij, zoals haar uitleg ter terechtzitting luidt, doordat ze ongeletterd is en het zodoende mogelijk is dat ze verkeerd geïnformeerd werd door haar sociaal assistent die haar zou gezegd hebben dat het interview doorging op 14 april 2023 in plaats van 13 april 2023, zich een dag te laat zou hebben aangeboden op het CGVS, op 14 april 2023 dus, blijkt nergens uit de stukken van het administratief dossier.

Bovendien wijzigt dit hoe dan ook niets aan en doet het geen afbreuk aan voormelde vaststelling dat verzoekende partij op correcte wijze werd opgeroepen voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS op 13 april 2023, zoals blijkt uit de door haar persoonlijk getekende oproepingsbrief, waar zij toen dus echter niet kwam opdagen.

Verzoekende partij kan, zo herhaalt en benadrukt de Raad, geenszins worden gevolgd en overtuigt niet dat haar afwezigheid op het persoonlijk onderhoud op het CGVS “buiten haar wil om” gebeurde.

Bovendien, indien verzoekende partij volgens de argumentatie ter terechtzitting zich een dag te laat op het CGVS zou hebben aangeboden, omschrijft ze dit zelf ter terechtzitting als haar eigen onopzettelijke fout, in welk verband de Raad aanstipt dat verzoekende partij zelf verantwoordelijk is voor het regelen van en (al dan niet) meewerken aan haar procedure verzoek om internationale bescherming. Daarenboven verklaart noch rechtvaardigt dit waarom verzoekende partij heeft nagelaten om binnen de 15 dagen na het verstrijken van de datum van het gehoor haar afwezigheid schriftelijk tegenover het CGVS te motiveren.

Er wordt op gewezen dat de -door verzoekende partij getekende- “oproeping persoonlijk onderhoud” van 17 maart 2023 expliciet en duidelijk vermeldt (zie stuk “oproeping persoonlijk onderhoud”, AD, map 4 “bijkomende informatie”):

*“Indien u niet aanwezig bent, mag ik krachtens artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet uw verzoek om internationale bescherming weigeren.*

*Indien u verhinderd bent gevolg te geven aan deze oproeping, dient u mij schriftelijk, bij voorkeur per aangetekende zending, binnen de 15 dagen na het verstrijken van de datum van het gehoor, een geldig motief voor uw afwezigheid mee te delen”.*

De overige opmerkingen ter zitting, zoals o.a. dat verzoekende partij nooit de intentie had om zich te onttrekken aan het persoonlijk onderhoud en haar aanwezigheid ter zitting dit aantoonde en dat ze geïnteresseerd is om gehoord te worden gezien haar afkomst uit Afghanistan en een tweede beschermingsverzoek haar in problemen zou kunnen brengen en ze eindelijk op het punt staat met lessen te starten, wijzigden niets aan en werpen geen ander licht op het voorgaande.

Verzoekende partij was afwezig op het persoonlijk onderhoud van 13 april 2023 op het CGVS en heeft voor haar afwezigheid geen geldige reden opgegeven binnen de daartoe bij KB bepaalde termijn van 15 dagen.

Verzoekende partij toont dan ook niet aan dat de verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte heeft besloten tot de beëindiging van haar verzoek op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet. Dit werd al eerder vastgesteld in de beschikking, waarin er voorts ook op wordt gewezen dat het in dit opzicht niet nuttig is om de vluchtmotieven van verzoekende partij te toetsen aan artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, en verzoekende partij haar betoog ter zitting is niet van aard hierop een ander licht te werpen.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizendvijfentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. HEIRBAUT, toegevoegd griffier

De griffier, De voorzitter,

M. HEIRBAUT

M. RYCKASEYS